

Muammer Kurt

- Őirler -

Yayın Tarihi:

23.4.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Muammer Kurt (1969.....)

1969 Gümüşhane-Şiran-Akbulak Köyünde doğdu...

İlk Okulu Akbulak Köyü İlk Okulunda Orta Okulu Zonguldak

Üzülmez Orta Okulunda ve Şiran Orta Okulunda okudu.

Liseyi Şiran Lisesinde okudu.

1991 İ.Ü. Siyasal Bilgiler Fakültesi Kamu Yönetiminden

mezun oldu. Bir Kamu kuruluşunda çalışmakta...

Eserleri:

* EFSUNLU BULUT (Şiir)

Anarsan Beni

Hasretle anarsan beni
arada bir;
gördüğün o kırmızı güle
sevdayla uzat ellerini.
Avuçlarında değilse bile,
ürperse de tüylerin
bırak parmakların titresin.
Tomurcuklansın diye
gülü toprağa
beni yüreğine ekersin.

Muammer Kurt

ANSIZIN

Ne ben seni tanıyordum
ne de sen beni.
Ne de seni ve beni tanıyan birisi vardı.
Bir gün geldin ansızın;
kırk ikinci yağmuru gibi
bulutsuz ve çisesiz bir havada
damlaları ıslattın.
Nehirleri, gölleri...
Sana bakan gözleri,
sen beni ıslattın sırlıslıkla...
Ama kırk gün bile sürmedi
ne senin yağman,
ne de benim ıslanmam...
Ansızın gittin bir gün.
Gidişin de gelişin gibiydi;
ne senin haberin oldu
ne de benim...

Sanki bir kasırgaydı
bizleri birbirimizden ayıran.
Bir kasırgaydı
yaşamımızdan hışımla geçen.
Seni bir yana,
beni bir yana savuran...

Muammer Kurt

Ayrılık

Tomurcuk çiçekte papatya gözlüm
Goncalar kurumuş gül diken oldu
Başımı okşardı çitlembik yüzlüm
Tenimde dolaşan el diken oldu

Bir zamanlar bana benden yakındı
Şimdi yedi yaban el oldu gitti
Ürkek maral gibi benden sakındı
İlgıt, ılgıt esen yel oldu gitti

Gel desem kal desem ne çare olur
Gelmeler kalmalar eller gibidir
Hayaller damlayla avare olur
Gerçekler kükreyen seller gibidir

Harflere saplanmış ayrılık oku
Cümleler çaresiz hece çilede
Şafakta sancı var sürgünde uyku
Katranda kaynayan gece çilede

Ben diye bildiğim bendeki eller
"Ne haldesin?" diye sormadı beni
Gözümün yaşıyla büyüyen güller
Vefasız yar kadar yormadı beni

Ömrümden bir ömür alırda gider
Deseni hasretle dokunan şiir
Leyla'dan Şirin'den çok daha beter
Ayrılık zamanı okunan şiir..

Muammer Kurt

Beni Burda Bulamazsınız

Buralarda aramayın beni dostlar
gördüğünüz ben ben değilim.
ne gökdelenlerin haşmetindeyim
ne de vilların romantizminde.
Varoşların çaresizliğinde de yokum ben.
Buralarda aramayın beni.
Tomara Şelalesi'nin akımında arayın beni,
yada herhangi bir çağlayanın şarılısında.
Seher vaktinde sürü peşinde
çobanın çaldığı kaval sesinde
arayın beni dostlar.Beni arayın.
Ben Erzincan'ın Semahında
turnaların kanadındayım
yerdeğen göye katar...katar...
Erzurumun barındayım
olabildiğimce Dadaşca
alabildiğince mertce.
Karadenizde
uşakların kemeçesindeyim
en coşkulu anımda.
Titrek, kıvrak ve de sertce...
Kerem olur yanarım Aslı hanın harında.
Sonra dönüp buz keserim Erciyesin karında.
Çoşku benim. Benim hüzün Sivas elinde.
Öyle duygulu..öyle içten Veysel telinde.
Yanık bozlak olurum türkmen köyünde
Muharrem ustanın yanık sesinde.
Hacı Bektaş dergahında
Dost Meclisinde.
Burcu burcu esen;
Ilgazın Ilgıtında,
Diyarbakır Kalesinde
Feryat-figan canan yasında
yürekten çekilen ana zilgıtında.
Arayın beni dostlar. Beni arayın.
Kimi zaman yiğitliyim tutar;
Heyyyy! ! ! Heyde! ! ! Hey! ! ! Heyyyyyy! ! !
Koroğlu olurum Bolu Dağında.
Yörük Ali Efe olurum kimi zaman.
Pençeleri gerilmiş kartal olurum
bir hoyrat görürsem bağımda.
Atlayıp hendeyi geçmesem bile
Genç Osman olurum, gencecik oğlan.
'De getme Bayburt sende çok şeyem galdı
Bayburt Galasında mendilem galdı'
Diz vurma Gaggoşum içerim sızlar.
Çayın kıyısında halay çekiyor
çırallar yakmışta gelinlik kızlar.
Çaydaki çırada yanarım dostlar.
Göğsü gerilir başı dimdik Seymenim.
Başkent değilim ben.Şehirde değil.
Anadolunun en kuytu yerinde

göz deđmemiş köy benim.
Beni buralarda aramayın dostlar
Çünkü ben size teeeyy Anadolu kadar uzađım.
Hemde şuracıkta Anadolu kadar da yakın.
Beni sormayın ele dostlar.
Sormayın beni yabana.
Bülbülü güle sorun dostlar
beni de Şiran'a...

Not: Şiran Gümüşhanenin şirin bir ilçesidir.

Muammer Kurt

Bir Bilseydin Sevdiğimi

nergis değil seni aldım elime
türkü değil adın ezber dilime
okuduğum cümlelerde kelime
olduğunu bir bilseydin sevdiğim

sevdan beni içten içe yakarak
yağmur yüklü gözlerine bakarak
aşk pınarı yüreğimden akarak
dolduğunu birbilseydin sevdiğim

bahar beni çile çile örünce
bin bir çiçek uykularım bölünce
güller seni yüreğimde görünce
solduğunu bir bilseydin sevdiğim

bana sitem ettiğinde mektupta
yürek soğur sürgün olur kutupta
iki elin saçlarımı tutup ta
yolduğunu bir bilseydin sevdiğim

Muammer Kurt

Boşu Boşuna

Hürsün ve özgürsün kendi başına
Gününü gün etmek gider hoşuna
Bakarsın gelmişsin elli yaşına
Dünyada her işin boşu boşuna

Ağu'yu uzatıp bal dedin bana
Goncayı kurutup gül dedin bana
Yalanlar içinde kal dedin bana
Hayaller kuruşun boşu boşuna

Temeli yalandan bir sevda kurdun
Yalana koşturdun beni çok yordun
Dilinin ucuyla halimi sordun
Yar diye sevişin boşu boşuna

Hayatın hep yalan düzmece hile
Kendini aldattın sen bile bile
Sevdaya ihanet sevene çile
Yürekte bitişin boşu boşuna

Yalanla başlayıp bitti yalanla
Gönlümün bahçesi soldu talanla
Mutluluğu yaşa senin olanla
Göz yaşı döküşün boşu boşuna

Dürüstlük sadakat her şeyin başı
Gözündeki damla timsahın yaşı
Bahara dönmez ki zemheri kışı
Boynunu büküşün boşu boşuna

Muammer Kurt

Bu Gün

Yüreğine binbir sevda ördüğüm
Geçekte yitiğim, düşte gördüğüm
Uğraşmak boşuna çözülmez düğüm
Tarifi edilmez haldeyim bugün

Yıllar otuz diyor, ömürde yarı
Balaban dağının erimez karı
Zemheri ayazı vurmuş baharı
Yaprağı dökülmüş daldayım bugün

Turnalar dizilmiş nereye gider
Vedasız yolculuk hazin bir sefer
Umrunda olmayan ömür de biter
Meçhule uzanan yoldayım bugün

Yarınlar beklerken bir ömür yitti
Goncalar kurumuş umutlar bitti
Azrail gel diye bana el etti
Musallâ bekleyen saldayım bugün

Muammer Kurt

Durma

Kah sevinçtin kah hüzdün
Hem mutluluk hem zulümdün
Hem dikenim hem gülümdün
Hazan gibi solup durma

Bildiğimi bilemedin
Sezdiğimi sezemedin
Yüreğimde gezemedin
Bahaneler bulup durma

Sırlarımı söyle ele
Harmanımı savur yele
Çiğ düşürüp gonca güle
Goncaları yolup durma

Yalan katıp her sözüne
Bulut oldun gök yüzüne
Masum maralın gözüne
Damla damla dolup durma

Çiçek çiçek gezen arı
Hep arzular ilkbaharı
Menevşe mor çiçek sarı
Kuru bir dal olup durma

Hayat denen akan o su
Varsın bana kursun pusu
Cesedin yok can korkusu
Düşü hayra yorup durma

Bende sevgi çiçekte bal
Her şey biter doğal bir hal
Sana demem dur gitme kal
Nen var? Diye sorup durma

Ya memleket ya da gurbet
Yürekte bitmez ki hasret
Ecel bir gün gelir elbet
Hislere gem vurup durma

Muammer Kurt

Garip

Bahar gelip kar suları akarken
Güneş karla kar toprakla bir garip
Gök gürleyip şimşekleri çakarken
Ben sılamda uzak ilde yar garip

Ah yar deyip mah cemalin anarken
Yol üstünde yolcu bekler han garip
Ey vah! deyip geçen ömre yanarken
Ömür biter yüreğimde can garip

Feryat edip bülbül gülü ararken
Mahzun durur bağbandaki gül garip
Çile dolu bu dünyaya doğarken
Ağlanacak hallerine gül garip

Ayrılık var kara bahtlı yazımda
Şafak vakti yürüdüğüm yol garip
Hasretliğe türkü yaktım sazımda
Dinledikçe dostum ol garip garip.

Muammer Kurt

Gittim

Mutluluk mu hüzün müydüm
Sevinç miydim zulümmüydüm
Yedi veren gülün müydüm
Hazan gibi solup gittim

Ayrılığı sezemedim
Kelepçesiz gezemedim
Kördüğümü çözemedim
Bahaneler bulup gittim

Sırlarımı dedin ele
Harmanımı verdin yele
Çiğ düşürdün gonca güle
Goncaları yolup gittim

Gücendikce yar sözüne
Bulut oldum gök yüzüne
Ürkek maralın gözüne
Damla damla dolup gittim

Çiçek çiçek gezen arı
Zemheriyi, bilmez karı
Verip yare ilkbaharı
Kuru bir dal olup gittim

Hayat ince akan bir su
Nehir ona kurmuş pusu
Derya büyük sır kutusu
Düşü hayra yorup gittim

Yarda sevgi çiçekte bal
Herşey bitmiş nedir bu hal
Diyemedi; dur. Gitme.Kal.
Son sözünü sorup gittim.

Sıla bana sanki gurbet
Kandilleri yakar hasret
Takvim derki biraz sabret
Yüreğe gem vurup gittim

Muammer Kurt

Güvercinler

Güvercinler kanat çalın
Sonsuz ufuk sizi bekler
Güneşe muhtaç bebekler
Ufuklardan güneş çalın

Uçun gidin semalara
Karışın beyaz buluta
Anam muhtaçtır umuda
Umut çalın analara

Kanadında sevgi besle
Bu dünya sevgiye muhtaç
Gökyüzüne sevgiler saç
Dünyayı sevdanla süsle

Muammer Kurt

Hayâl

Bir gün anlar diye kendim avuttum
Bugün, yarın deyip ömrü unuttum
Mavi gökyüzünden yıldızlar tuttum
Güneşler uçurdum karanlıklarda

Ninniler söylerken ıssız geceler
Lâl olmuş cümleler dilsiz heceler
Susayan sevdalar yaşım içeler
Goncalar yeşerttim kuraklıklarda

Yaylada boran var erimez karı
Çiğdemler açmıyor umar baharı
Her seher vaktinde beklerken yarı
Sevdalar büyüttüm bataklıklarda

Zindanlar ağlarken günler güleçti
Yalnızlık kendine eş beni seçti
Hayâl ile ömür nasılda geçti
Uykular uyuttum taş yastıklarda

Muammer Kurt

İnsan Ođlu

Barıř için bir güvercin besledim
Uçsun diye saldım ama uçmadı
Umutlara bahçe yapıp süsledim
Bir gül diktim açsın diye açmadı

İnsanoğlu kırk ilmekli kördüğüm
Çok uğraştım çözmek için çözülmöz
Barış fikri desen alıp ördüğüm
Göz akıttım örmek için örülmöz

Muammer Kurt

Neredesin

Hangi iklimdesin allı pullu ilkbahar?
Hangi karanfilin rengindesin kan kırmızı?
Hangi menekşenin yürek morusun?
Hangi gelincik tarlasındasın yılık yılık?
Hangi yüreğin korusun alev alev?
Hangi yürekte sevdasın?
Hangi yürekte sızı?
Hayalimdeki sen;
bildiğim memleketimin kızı.
Su yolunda suna bir gelin,
burçak tarlasının burcu burcu toprak kokusu.
ekmeğin bedeli nasırlı elin,
yeminsiz yalansız o neyzen dilin,
ceylan ürkekliğinde o ince belin,
neyin olsun başka senin?
neredesin bir bilseydim,
ya da sen gel deseydin,
bir gel diyebilseydin,
gelmeyi düşünürmüydüm sana
gelmeyi düşünürmüydüm sevdana.
Bunca sevdadan,
bunca çileden,
bunca yaradan sonra.
Düşünürmüydüm demiyorum;
Sensiz geçen zaman
ziyan olurdu....

Muammer Kurt

Nice Zamandır

Nice zamandır...
Sana bir şey söyleyeceğim.
Çoookk...
Çok şey söyleyeceğim.
Ama yüreğim küt küt vuruyor
dilim susuyor.
Gözlerine bakacağım...
Ağustosun sahilinde buz gibi
eriyip yüreğine akacağım.
Ama bakamıyor gözlerim
gözüm korkuyor.
Elimi tutsam eline,
tenimi sürsem tenine,
çılgın bahar olurum kendi kendime.
Ama tarif edemiyorum
Bir şey oluyor.
Uzatacağım elimi,
saçlarından yıldız tutacağım.
Fırlayacağım karanlıktan şafağa.
Sana doyacağım.
Ama ruhum titriyor.
Yine olmuyor.
Dilim susuyor...
Gözüm korkuyor...
Bir şey oluyor...
Yine olmuyor...
Olmuyor işte...

Muammer Kurt

NÖBETLERDEYİM

Kaç vakit aşka nöbetim?
Kaç zindan gece gözlerim açık?
Çiçek açar diye sevda dalını
bekleye bekleye kaç mevsim geçti?
Umutla beklerken yarını
bir ömre bedel
esip gitti gençliğim.
Eyvah yıllarım..!
Eyvah gençliğim..!
Ey vah da ey vah..!
Geçirdim de o baharım yılları,
ayları, haftaları, günleri
şimdi geçiremez oldum
hayın geceği.
Palandöken'de Zemheri buzu
tenimi okşayan döşeğin yüzü.
Nemrut ateşi gibi üstümde yorgan.
Sabah olsun diye kıvrın ha kıvrın.
Tahammülsüz, tarifsiz
beynimdeki uğultu,
kaburgamın altında sancı.
Tanyeri benden habersiz
deliksiz uykuda.
Kurt uykuda...kuş uykuda..
Fırat susmuş, Murat susmuş
Kelkit Çayı da, Kekre suyu da...
Cümle alem derin uykuda.
Bir ben miyim ayakta?
Bir ben miyim uykusuz,
günsüz kuytuda?
Birde karındaşım
muhacir dertler.
Sürülmüşlerde mutluluklar şehrinden
benimle birlikte
akşamdan- şafağa nöbetteler.
akşamdan...
şafağa...
nöbette...

Muammer Kurt

SANADIR

Günlerdir sanadır açlığım
Haftalardır sanadır susuzluğum
Ve aylardır uykusuzluğum...
Bilesinki sanadır
Çilem, hasretim,
tövbem ve günahım...
hepsi sanadır.

Yeşile doyur beni
Doyur beni ala, mora, kırmızıya.
Doyur beni çiğdeme, menekşeye, güle.
Doyur beni doyumsuz bahara.

Maviye doyur beni
Yıldızlarla oynaşan gökyüzüne,
Yakamozlarla uyuyan, koklaşan denize
Doyur beni güzelim
Yıldızlara, yakamozlara
Beni doyur sana.

Aşk-ı muhabbet sözünden
Ürkek ceylanın gözünden,
Yürek ateşinden, sevda közünden
Damla damla içir beni
İçir beni kanayım
Kandır beni güzelim
Beni kandır sana.

Yalnızım...
Uzaklardayım...
İssız dağların başında
sarp yamaçlardayım.
Al beni koynuna güzelim,
alda birazcık uyuyayım.
Beni uyut sana

Günlerdir sanadır açlığım
Haftalardır sanadır susuzluğum
Ve aylardır uykusuzluğum...
Bilesinki sanadır
Çilem, hasretim,
tövbem ve günahım...
hepsi sanadır.

Muammer Kurt

SAVAŞIN ÇOCUKLARI

Nagazaki'de savaşın çocukları
Savaşın çocukları Hiroşima'da
Kore'de... Viyetnam'da...
Filistin'de...Azerbaycan'da...
Kosova'da...Bosna'da...
Yani her yerde aynıdır
Savaşın çocukları.

Eşkiyalar basar uykularını
Zebaniler çalar rüyalarını
Çeçenistan'da gördüm ben,
Afganistan'da gördüm
Savaşın çocuklarını...

Şimdi de Irak'ta savaşın çocuğu
Kan revandır uykuları
Rüyaları kan revan
Kan revandır umutları
Gözyaşları kan revan
Savaşın çocuğu,
Irak'ın çocuğu...
Masum ve günahsız,
aç, sefil ve yoksul...
günlerdir uykusuz.
Savaşın çocuğu...
Irak'ın çocuğu...

Uyyy...! Savaşın çocuğu...
Uyyy..! Irak'ın çocuğu...
Uyyy...! Canım....
Uyyy..! Bebeğim...
Oyyy..! Bebeğim...
Caaan..! Bebeğim...
Sen sus, ağlama;
seni göz yaşlarından,
seni kan damlalarından,
seni en derin yaralarından,
seni yüreğinden...
seni yüreğinden öpeyim...

Muammer Kurt

Senden Sonra

Yedi tepeli bir şehir
Yüreğimde yedi yara
Anılarım coşkun nehir
Çağlar oldu senden sonra

Gonca gonca gül bahçesi
Bülbüllerin söylencesi
Mahzun duran Kız Kulesi
Ağlar oldu senden sonra

Boğazdaki nazlı gemi
Sarayburnu'nun meltemi
Bir kor gibi yüreğimi
Dağlar oldu senden sonra

Baharında kar gördüğüm
Sevdasına dert ördüğüm
Yollarımı bir kördüğüm
Bağlar oldu senden sonra

Muammer Kurt

Seversem

Korkunç olur benim sevmelerim
Korkunçtur özlemelerim
Seversem gürül gürül severim
Dicle gibi, Fırat gibi
Harran'a, Mezopotamya'ya
sırılsıklam sarılırcasına.
Özlersem deli gibi özlerim;
Gurbette sıla gibi,
hasret gibi, türkü gibi,
şiir gibi...
Yani bir seversem
sevmelerin her mevsiminden,
deli gibi severim.
Çılgınlar gibi özlerim.
Nisan gibi...çiçek gibi.
Yemyeşilim dal gibi.
Oğul gibi...petek gibi...bal gibi.
Yani bahar gibi özlerim.
Sevdaların doğum sancısı olurum.
Günübirlik aşkların yabancısı.
Yani bir seversem hesapsız ve kitapsız
Yani Kerem gibi kül olasıya
Yani Mecnun gibi kul olasıya
yani kusuratsız
yani tam severim...

Muammer Kurt

Sitem

Sitemim sanadır sevdana değil
Çoęuda kendime hep sana değil
Canıma dargınım canana değil
Köle kapısına kul etti beni

Çiçekler baharı yaşarken bende
Goncanın kokusu reyhan mı tende
Kör ola yüreğim ne buldu sende
Alevsiz sevdâyla kül etti beni

Güllerin sevdası bülbüle zardı
Keremin külleri Aslıya hardı
Har ile zar ile sevenim vardı
Candan sevenlere el etti beni

Cebeli daęlarda beyaz kar idim
Çiğdeme nergize sadık yar idim
Nisana aldanıp nasıl eridim
Çepelle yağmurla sel etti beni

Zemheri ayında çılgın bahardım
Her çeşit çiçeğin renginde vardım
Vefasız uğruna nasıl sarardım
Yaprağı dökülmüş dal etti beni

Muammer Kurt

Son Nağmeler

Yalanmıydı gülücükler
Kan kırmızı öpücükler
Ayrılığa ölüm derdin
Daha başka neler..neler...

Karanfiller hani noldu
Gül dikmiştin o da soldu
İsdediğin buysa oldu
Bağban harap... viraneler..

Yaşamadan ilkbaharı
Kurudu mu aşk pınarı
Nasıl verdin bu kararı
Sebebi yok...bahaneler...

Sevdamıza zulüm ettin
Herşeyimdin şimdi bittin
Yıldız gibi kayıp gittin
Dilde kalan...son nağmeler...

Muammer Kurt

Şimdi

Yaşayıp giderken kendi halıma
Yeşil yaprak oldun kuru dalıma
Bal vermez çiçektim kondun alıma
Gönlüme gazeli düşürme şimdi

İssiz bir kuytuda mekan kurmuştum
Aşkın kapısına mühür vurmuştum
Karanfilden, gülden uzak durmuştum
Gözyaşı bendimi taşıрма şimdi

Ya gerçekten sevdin yada aldattın
Menzilsiz yolcuyu kervana kattın
Açmayan goncaydım daldan koparttın
Meçhul diyarlara aşırma şimdi

Sen benim gönlümün çilesi miydin
Leyla'nın Mecnuna hilesi miydin
Aslının Kereme sillesi miydin
Hasret alazında pişirme şimdi

Hazan iken beni bahara katıp
Ölü denizimde tufan kopartıp
Hüzün pazarımda mutluluk satıp
Beni bir kenarda şaşırma şimdi

Muammer Kurt

TAZE GÜL VARDI

Baharın duygulu yelleri vardı
Dicle'nin Fırat'ın selleri vardı
Mızrabın titreyen telleri vardı
Benimde sazımda taze gül vardı

Çiğdemin kaderi kara yazılır
Âteşin alevi nâra yazılır
Sevdanın türküsü yâra yazılır
Benimde yazımda taze gül vardı

Boranlı kışları yaz eden güzel
Asırlık günleri az eden güzel
Çevirip yüzünü naz eden güzel
Benimde nazımda taze gül vardı

Dağların seherde sükutu gibi
Baharın yağmurlu bulutu gibi
Arının çiçeğe umudu gibi
Benimde arzumda taze gül vardı

Muammer Kurt

Umudum Kaldı

Sensizlik diyordun ya...
Diyordun ki sensizlik ölüm.
Şimdi bensiz neyliyorsun gülüm?
Aylara dayanamazdın,
kimi zaman haftalara, günlere.
Hani bensiz geçen günlerin adını koymuştun ya
bazen çile, bazen hüzün, bazen de zulüm.
Hani sevdalım, hani iki gözüm?
Hepten sensizlik mi derdin,
Hepten sensizlik mi?
Tarif edemezdin, söyleyemezdin,
yalnızca titreyen dudaklardan mırıldandığın;
Ölüm...
Hani gülüm?
Hanisin sen? Ben haniyim?
Sen mi beni kaybettin, yoksa ben mi seni?
Yada ikimizde birbirimizi.
İkimizde kaybettik değil mi,
ikimizde kendimizi ve her şeyimizi.
İlk günler...
ayrılığın ilk günleri,
olurdu, olmazdı, yapardı, yapmazdı
derken günü haftaya, ayı yıla ekledim.
Gururuma yenik düştüm.
Seni değil anıları bekledim.
Sevda bitti. Hasret bitti. Çile bitti.
Bende bittim dediğim zaman
yüreğimi turna yapıp uçurdum.
Geride ne kaldı bende?
Sevda yarasında bir-iki damla kan
Kırpikler arasında bir-iki damla yaş
Kırık dökük anılar, pörsümüş bir yürek
ve sana yazdığım sensiz üçüncü şiir.
Buhranlardayım...
İşyanlardayım...
Öyle bir zelzele ki...
Öyle bir tufan ki,
keşmekeş bir hengame içindeyim.
Sükut bulmuş mağmaya inat
Cehennem kazanı, beynim fokurdar.
Yerküre sakın...
Yerküre sessiz...
Benimse kafatasım çatırdar.
Yüreğimde kopan çığ,
kulaklarımda ki çığlık,
Sensin beni bu hallere koyan.
Sensin, goncaları açmadan
güze dönen ilkbahar.
Sende ne kaldı sevdam?
Sende ne kaldı?
Tufan sonrası ne kalırsa kalabildiğince;
Darmadağın tarif edilebilenler,

tarif edilemeyen binlerceler.
Bir damla, güneş, bir parçada yeşilin kalmışsa
sakın demir atma bugüne,
dünü de düşünme.
Yarına, acele et yarına.
Yaşadığım...Öldüğüm...
Ağladığım...Güldüğüm...
Ne kaldı ki yarına yaşanacak?
Haykırıışların en yüksek seslisini,
sevdaların en muhabbetlisini,
yakmaların en ateşlisini,
hasretlerin en şiddetlisini,
ve dalgaların delicesini
zaten yaşamadın mı canım?
Benimle birlikte yaşamadın mı?
O zaman ne kaldı yaşanacak?
Ne kaldı yaşanmadık?
Hiç bir şey...
Hiç bir şey deme sakın.
Çok şey vardı yarına yaşanacak;
çiçekler vardı yeşerecek
umutların yeşerdiği toprakta.
Bir çiçek vardı,
tenlerin kokusunun üstüne sindiği.
Yürekte bir çiçek vardı,
yürekte okşanacak.
Kaf dağının ardından
ne hayaller getirdik.
Gerçeklerden korktukça hayalleri bitirdik.
Hiçbir şey kalmamış yaşanacak,
Hiçbir şey...
Çiçeklerin yerine anılar büyüyecek.
Ecel bana yetmeden anılar ölmeyecek.
Olmadı... Olmadı işte.
Benim için bir ömür geçti
dolu dizgin zamanın yelesinde.
Sırtı kaşağı görmemiş zamanın.
Şimdi hikayelerin çağındayım.
Gerçeklerin körüyüm ben.
Bir adım atarken dört yana bakarım,
ikinci adımında sekiz yana.
Avcıdan kaçan ceylan gibiyim;
Korkar oldum rüzgardan,
rüzgarla kımıldayan,
rüzgarla oynaşan yapraklardan.
Anlayacağın varsa yenik düştüm zamana.
Yaşayamadıklarımız dedim ya,
yaşayamadıklarımız...
Bir başka bahara
ömür vefa etmez belki ama
umudum kaldı.

Muammer Kurt

Yaşamın Başındasın

Yaşamın başındasın
Uçurumun ucunda
Her adım atışında hayat yolunda
Kah mutluluğa koşacaksın...
Kimi zaman acı duyacaksın
Baharı selamlayan kar çiçeğisin
Erken açarsın martın ayazı kurutur seni
geç kalırsın nisan güneşi
Yani olabildiğince hayatı
Anında yaşayacaksın.
Bazı şeyleri önemsemeyeceksin
Bazı şeylere "adam sende" diyeceksin
Bazı şeylere alışacaksın
Çoğu şeylere boş vereceksin.
Yani hayatı hep
uçurumun kenarında yaşayacaksın
Yaşam insafsız avcı
Sense ürkek bir ceylan...
Ama inat edeceksin...
İnadına diyeceksin
Ve insafa gelecek halden bilmez avcılar
İmrenecekler yaşama
İmrenecekler bahara
Çiçeğe, çiğdeme
Yeşile, yaprağa...
İmrenecekler sana.
İmrenecekler cana...
Güzelim...be güzelim...
İnadına gürül gürül...!
İnadına pırıl pırıl yaşanmalı şu hayat.
Dünya üzülecek kadar güzel
ömürde uzun değil.
Çirkin dünyada güzellik olacaksın
Bir anlık ömrü dolu dolu yaşayacaksın.
Boş bir hayat geçirirsen
Maziye döneceksin...
Eyvahlar diyeceksin...
Baharı unutacaksın...
Dalında tomurcuklar kurutup
Ağlayacaksın...üzüleceksin.
Gün olacak dikenler arasında bir gonca görüp
Bülbül olacaksın dalına
Umutlar uçuracaksın,
sevinçler uçuracaksın
Leylim dağlara....
Mor menevşelere...
Yılkı yılkı papatyalara
Kan kırmızı karanfillere
sevdalar konduracaksın.
Yaşam dediğin başka nedir ki be güzelim...
Varsay ki yaşamın başındasın...
Yada sonunda...

Ama unutma...
Unutma ki
Geçmiş zaman
Geri gelmez bir daha...

Muammer Kurt

Yavrum

Karanfiller arasında
Kundak kundak bebeler var
Yağlı kurşun yarasında
Ana sütü meme arar

Tahta çarmıh salıncağı
Zindanlarda büyüyecek
Hücreler baba ocađı
Direnmeden ölmeyecek

Yavrum yaşamın başında
Yürüyemez emekliyor
Civanım on beş yaşında
İdam sehпасı bekliyor

Bir gün hesap sormak için
Yaşadığın bunca çile
Aydınlığa varmak için
Durma! yürü koş menzile

Artık şafak vakti oldu
Yıldızlarım tek tek kayar
Karanlığın günü doldu
Milyon milyon yıldız doğar

Muammer Kurt

Yüregimi Sana Verdim

Sevme dedim, sevme beni yürekten
Gülme deyi fermanım var felekten
Çaresizim sevdiceğim bilsene
Elim tutmaz kolum kırık kürekten

Kim soldurmuş bağ bandaki gülümü
Şevenleri reva görür zulümü
Ürkek ceylan gider ayak gülsene
Takatsizim bekler oldum ölümü

Yüregimi sana verdim al götür
Sevdanı ek dikensiz bir gül bitir
Gök şivanda yar yaşını silsene
Mızrap teli hasret beni inletir

Sarıyor yeşillerde umudum
Göç eylemiş yağmur yüklü bulutum
Hazan vakti gonca gülüm gelsene
Çilse düşmez çölde kalıp kurudum

Yıllar yılı ayrı düştüm sıladan
Defterime hüznün yazmış yaradan
Ferhat gürzü taş bağrımı delse
Hasret bitmez dağlar kalkmaz aradan

Muammer Kurt